

Ote Mustekalan verkkolehden artikkelista

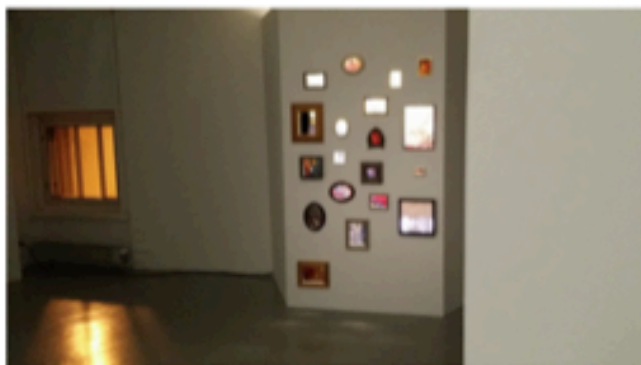

Aine häviää, ruudukko muuntuu – maalauksen ydin laajenee tilaan

Teksti: Jonna Hyry 24.1.2015

Kuvat: Taideyliopiston Kuvataideakatemia

Mitä tapahtuu, kun maalaus muuntaa tietoisena keinoistaan perinteiset materiaalisia aineettomuudeksi? Entä voiko toisaalta ruudukko tarjota tilan vapaudelta näyttävään kaaokseen? Tukholman Kungliga Konsthögskolanin ja Kuvataideakatemia opiskelijoiden Helsingissä ja Tukholmassa syksyllä 2014 tapahtuneisiin keskusteluihin, seminaareihin, työhuonevierailuihin ja työpajoihin pohjautuva yhteistyönäyttely Kuva/Tilassa näyttää, kuinka nykymaalauksen kartoittaa laajenemisensa ja traditionsa rajoja. Maalaus etsiytyy moderniin ytimeensä ja tasapainoilee nykyhetken ja eilispäivän utopioiden välillä. Viime vuosisata jätti perinnöksemme makrokertomusten jäänteet, sodat ja maailmantalouden heilahtelut sekä kriittisen uskon tuhoon. Mitä maalaus tekee nyt?

Sampsa Pirtola & Tim Kowalski: PAIN-THING (progress in work)

Sampsa Pirtolan yhteistyönä **Tim Kowalskin** kanssa toteuttaman installaation *PAIN-THING (progress in work)* seinään kiinnitetyt muodoltaan vaihtelevat pienet kehykset vaikuttavat ensi näkemältä jokainen avaavan erilaisen, lasin valaiseman maalauksen. Lähempää tarkastellen kuitenkin huomaa, että kehykset ovat pelkkiä kurkistusaukkoja, joiden takaa avautuu yhtenäinen valaistu, kollaasin keinoin paperille toteutettu maalaus. Hämäykseksi muutamien aukkojen taakse on asetettu erillinen taustamaalaus ja yhteen videokuva. Ikkunakokemuksesta muistuttaa ehkä puhtaimmin **Alexander Hultin** seinää rivissä kiertäen 22 pienen öljymaalauksen sarja *Untitled*, joka toistaa valokuvarealistin hengessä samaa kaupungin kattonäkymää ilmeisesti vuorokauden eri hetkinä erilaisessa valaistuksessa ja sääolosuhteissa.